

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

6549 *Lei 7/2011, do 11 de abril, pola que se modifican a Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, e o Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

A Directiva 2009/44/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de maio de 2009, pola que se modifican a Directiva 98/26/CE sobre a firmeza da liquidación nos sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, e a Directiva 2002/47/CE sobre acordos de garantía financeira, no relativo aos sistemas conectados e aos dereitos de crédito, actualiza estas dúas directivas para adaptalas á evolución recente dos mercados financeiros.

Tal e como se explica na parte expositiva da Directiva 2009/44/CE, un dos principais cambios rexistrados desde a elaboración da Directiva 98/26/CE, é o crecemento das conexións entre sistemas de pagamento e liquidación de valores. Polo tanto, é necesario prever que os denominados sistemas interoperables establezan normas comúns sobre o momento de consignación das ordes e que estean coordinados para eliminar todo tipo de inseguridade xurídica no caso de fallo dun dos seus participantes.

Por outra parte, debe ampliarse e reforzarse o marco xurídico comunitario para a utilización transfronteiriza das garantías financeiras. Dado que o Banco Central Europeo admite desde o 1 de xaneiro de 2007 os dereitos de crédito como garantía admisible nas operacións crediticias do Eurosistema, nada debe impedir unha utilización máis xeneralizada daqueles no ámbito financeiro.

Mediante a presente lei lévase a cabo a transposición da Directiva 2009/44/CE. Así, o artigo primeiro modifica a Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e liquidación de valores, para dar recoñecemento aos chamados sistemas interoperables e estenderlles as normas sobre a firmeza das liquidacións das ordes de transferencia que se cursen a través dos devanditos sistemas.

Por outra parte, o artigo 2 modifica o Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública, para incluír os dereitos de crédito como parte das garantías que poden utilizarse no ámbito das operacións financeiras. Ademais, lévase a cabo unha revisión do texto para corrixir e aclarar outros aspectos non relacionados coa transposición da directiva, resolvendo así algúns problemas de inseguridade xurídica.

Así mesmo, a disposición derradeira segunda modifica a Lei 22/2007, do 11 de xullo, de comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores.

Por último, cómpre sinalar que a entrada en vigor da norma se pospón ata o 1 de xullo do 2011, en cumprimento do disposto no artigo 3 da Directiva 2009/44/CE, salvo no concernente ás disposicións derradeiras segunda e cuarta, que entrarán en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.*

A Lei 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, queda modificada como segue:

Un.–O artigo 2 queda redactado como segue:

«A presente lei será de aplicación:

- a) Aos sistemas de pagamentos e de compensación e liquidación de valores (en diante, sistemas), entendendo por «valores» os instrumentos financeiros a que se refire o artigo 2 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.
- b) Ás operacións de política monetaria executadas polos bancos centrais dos Estados membros ou polo Banco Central Europeo na súa calidade de bancos centrais, ou asociadas coa liquidación dun sistema.
- c) Aos participantes nun sistema e aos contratantes das operacións a que se refire a letra b).

Para estes efectos, entenderanse por participantes as entidades de crédito segundo a definición da alínea a) do número 1 do artigo 4 da Directiva 2006/48/CE e as empresas de investimento segundo a definición da epígrafe 1 do número 1 do artigo 4 da Directiva 2004/39/CE, autorizadas para operar no Espazo Económico Europeo, o Tesouro Público e os órganos equivalentes das comunidades autónomas, e os entes pertencentes ao sector público enumerados no artigo 3 do Regulamento (CE) núm. 3603/93, do 13 de decembro, polo que se establecen definicións para a aplicación das prohibicións a que se refiren o artigo 104 e o número 1 do artigo 104 B do Tratado, así como calquera empresa cuxa administración principal se encontre fóra da Unión Europea e cuxas funcións correspondan ás das entidades de crédito ou empresas de investimento da Unión Europea, que sexan aceptados como membros do sistema, de acordo coas normas reguladoras deste e sexan responsables fronte a el de asumir obrigacións financeiras derivadas do seu funcionamento.

Tamén poderán ser participantes dun sistema o Banco Central Europeo, o Banco de España e os demais bancos centrais dos Estados membros da Unión Europea, así como as organizacións financeiras internacionais das cales España sexa membro.

Igualmente, poderán ser participantes dun sistema, sempre que sexan aceptados por este conforme as súas normas reguladoras:

1.º Xestor doutros sistemas. Considérase xestor dun sistema a entidade ou entidades legalmente responsables da explotación deste. O xestor dun sistema poderá actuar, así mesmo, en calidade de axente de liquidación, contraparte central ou cámara de compensación, segundo resultan estes definidos a continuación.

2.º Axente de liquidación doutros sistemas. O devandito axente será un banco central ou outro organismo ou entidade que lles facilite aos participantes no sistema contas nas cales se liquiden as ordes de transferencia aceptadas polo devandito sistema ou que se utilicen por este para o depósito de fondos de valores.

3.º Contraparte central. Entidade interposta entre os participantes nun sistema que exerza de contraparte exclusiva deles en relación coas súas ordes de transferencia; e

4.º Cámara de compensación. Organización encargada de calcular as posicións netas dos participantes nun sistema.

Terá a condición de participante indirecto aquela entidade, contraparte central, axente de liquidación, cámara de compensación ou xestor de sistema que teña unha relación contractual cun participante en virtude da cal o primeiro poida cursar ordes de transferencia a través do sistema, sempre e cando o xestor do sistema coñeza o participante indirecto.

A existencia dun participante indirecto non limitará a responsabilidade do participante a través do cal aquel transmite as ordes de transferencia ao sistema.

d) As garantías que se constitúan no marco dun sistema e das operacións mencionadas na letra b).

Para estes efectos, entenderase como garantía todo activo realizable, incluído o diñeiro, que fose obxecto de depósito, peñor, fianza ou dereito de retención, as garantías financeiras a que se refire o artigo 7 do Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, as compravendas con pacto de recompra, ou calquera outro negocio xurídico que teña por finalidade garantir os dereitos e obrigacións que poidan xurdir en relación cun sistema, ou achegados aos bancos centrais dos Estados membros ou ao Banco Central Europeo.»

Dous.—A letra b) do artigo 3 queda redactada como segue:

«b) Que contén coa participación de, polo menos, tres entidades que sexan entidades de crédito ou empresas de servizos de investimento, tal e como se definen, respectivamente, no número 1 do artigo 4 da Directiva 2006/48/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio, incluídas as entidades enumeradas no artigo 2 da devandita directiva, e na epígrafe 1) do número 1 do artigo 4 da Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, con exclusión das entidades que figuran no número 1 do artigo 2 da devandita directiva, así como do xestor do sistema, un posible axente de liquidación, unha posible contraparte central, unha posible cámara de compensación ou un posible participante indirecto, e sempre que sexan entidades españolas ou autorizadas para operar en España, e, ademais, polo menos unha delas teña en España a súa administración central».

Tres.—Engádense dous novos parágrafos ao final do artigo 3 coa seguinte redacción:

«Para os efectos da presente lei, considéranse sistemas interoperables dous ou máis sistemas cuxos xestores subscribisen entre si un acordo que supoña a execución entre sistemas das ordes de transferencia.

Os acordos subscritos entre sistemas interoperables non constituirán un sistema.»

Catro.—O artigo 5 queda redactado como segue:

«Artigo 5. *Réxime de disciplina.*

Os sistemas recoñecidos de conformidade co artigo 4 quedarán suxeitos, segundo sexa o Banco de España ou a Comisión Nacional do Mercado de Valores a autoridade responsable da supervisión do seu organismo xestor, ao réxime de intervención e sancionador establecido na Lei 26/1988, do 29 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito, ou ao establecido na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, sen prexuízo das competencias de supervisión, inspección e sanción que correspondan ás comunidades autónomas en relación cos sistemas de compensación e liquidación de valores creados en mercados secundarios oficiais de ámbito autonómico ou en mercados ou sistemas de negociación do mesmo ámbito que non teñan a devandita condición».

Cinco.—O artigo 10 queda redactado como segue:

«Artigo 10. *Ordes de transferencia.*

Para os efectos desta lei, terá a consideración de orde de transferencia:

a) toda instrución dun participante para pór unha cantidade de diñeiro á disposición dun destinatario cursada mediante un asento nas contas dunha entidade

de crédito, un banco central, unha contraparte central ou un axente de liquidación, ou toda instrución cuxo resultado sexa a asunción ou cancelación dunha obrigación de pagamento tal como se defina nas normas do sistema; ou,

b) unha instrución dun participante para que se transmita a propiedade ou calquera outro dereito correspondente a un ou varios valores mediante unha anotación nun rexistro ou doutra forma que acredite a transmisión, entendendo por valores os instrumentos financeiros a que se refire o artigo 2 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.»

Seis.—O parágrafo segundo do número 1 do artigo 11 pasa a ter a redacción seguinte:

«As ordes a que se refire o parágrafo precedente, a compensación que, de ser o caso, teña lugar entre elas, as obrigacións resultantes da devandita compensación, e as que teñan por obxecto liquidar calquera outro dos compromisos previstos polo sistema para asegurar o bo fin das ordes de transferencia aceptadas ou da compensación realizada, serán firmes, vinculantes e legalmente exixibles para o participante obrigado ao seu cumprimento e opoñibles fronte a terceiros, e non poderán ser impugnadas ou anuladas por ningunha causa.»

Sete.—Engádese un último parágrafo ao número 1 do artigo 11 con esta redacción:

«Cada sistema determinará nas súas propias normas o momento de irrevogabilidade e firmeza das ordes de transferencia, e, no caso dos sistemas interoperables, as normas de cada un deles garantirán, na medida do posible, a coordinación coas normas dos outros sistemas afectados en canto á determinación de tales momentos. Non obstante, salvo que así o establezan expresamente as normas de todos os sistemas interoperables entre si, as normas de cada un deles relativas ao momento da irrevogabilidade e da firmeza non se verán afectadas polas dos demais.»

Oito.—O artigo 12 queda redactado como segue:

«Artigo 12. *Procedemento de insolvencia.*

Para os efectos desta lei, considérase procedemento de insolvencia o concurso, así como calquera medida de carácter universal, prevista pola lexislación española ou doutro Estado, para a liquidación dunha entidade ou para a súa reorganización, que pretenda ter por efecto a suspensión das ordes de transferencia, ou dos pagamentos que poida ou deba realizar o participante, ou a imposición de limitacións sobre eles.»

Nove.—O artigo 13 queda redactado como segue:

«Artigo 13. *Efectos sobre as ordes de transferencia e as compensacións.*

Ademais do disposto no artigo 11 precedente, a incoación dun procedemento de insolvencia dun participante nun sistema, mesmo interoperable, ou dun xestor dun sistema, non producirá efecto sobre os dereitos e as obrigacións do devandito participante ou do citado xestor:

a) Que deriven das ordes de transferencia recibidas e aceptadas polo sistema con anterioridade ao momento en que a citada incoación fose comunicada ao sistema ou que, excepcionalmente, tivesen sido cursadas despois da incoación do procedemento de insolvencia e se compensen ou liquiden no mesmo día hábil, sempre que os xestores do sistema ou dun sistema interoperable que non sexa participante poidan probar que, no momento en que as ditas ordes pasaron a ser irrevogables, non tiveron coñecemento, nin o deberían ter tido, da incoación do devandito procedemento.

b) Que resulten da compensación que, de ser o caso, se leve a cabo entre as citadas ordes o mesmo día hábil en que fose recibida a comunicación.

c) Que teñan por obxecto liquidar no dito día hábil calquera outro compromiso dos previstos polo sistema para asegurar o bo fin das ordes de transferencia aceptadas ou da compensación realizada.

Estas obrigacións liquidaranse, de acordo coas normas do sistema, con cargo aos fondos ou valores dispoñibles na conta de liquidación do devandito participante para cumprir as obrigacións deste no sistema, mesmo interoperable, así como con cargo ás garantías e demais activos e compromisos establecidos para estes efectos por el mesmo.

Para os efectos previstos neste artigo, os días hábiles quedarán delimitados para cada sistema polas súas propias normas, e deberán abranguer as liquidacións efectuadas tanto en período diúrno coma en período nocturno, así como todos os acontecementos que sucedan durante o ciclo de actividade de cada sistema.»

Dez.—Os números 1 e 2 do artigo 14 quedan redactados como segue:

1. Os dereitos dun xestor de sistema ou dun participante respecto das garantías constituídas ao seu favor nun sistema ou en calquera sistema interoperable non se verán afectados, gozando dun dereito absoluto de separación, polos procedementos de insolvencia incoados contra:

- a) o participante no sistema de que se trate ou nun sistema interoperable,
- b) un xestor de sistema dun sistema interoperable que non sexa un participante,
- c) unha contraparte dos bancos centrais dos Estados membros ou do Banco Central Europeo, ou
- d) calquera terceiro que constituíse as garantías.

As ditas garantías poderán executarse para satisfacer os dereitos citados.

2. O devandito dereito de separación asistirá igualmente o Banco de España respecto das garantías constituídas ao seu favor por toda entidade que sexa a súa contraparte ou o seu garante en operacións de política monetaria, ou asociadas coa liquidación dos sistemas, mesmo interoperables.»

Once.—O número 4 do artigo 14 queda redactado como segue:

«4. En particular, nin a constitución ou aceptación das garantías a que se refiren os parágrafos anteriores, nin o saldo das contas ou rexistros en que se materialicen, serán impugnables polas causas de reintegración previstas na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal. As garantías tampouco estarán suxeitas a reivindicación nos termos previstos no artigo 324 do Código de comercio para os valores peñorados.»

Doce.—O número 2 do artigo 15 queda redactado como segue:

«2. A lexislación española será aplicable, en canto aos seus efectos xurídicos reais, ás garantías legalmente inscritas nun rexistro con sede en España en favor dun sistema español ou estranxeiro, dos seus participantes, o seu xestor ou do Banco de España, do Banco Central Europeo ou doutros bancos centrais dos Estados membros da Unión Europea, vinculadas ás súas operacións de política monetaria ou asociadas á liquidación daqueles sistemas.

As garantías legalmente constituídas e inscritas nun rexistro con sede noutro Estado membro en favor dun sistema español, dos seus participantes, o seu xestor ou do Banco de España vinculadas a operacións de política monetaria ou asociadas coa liquidación dos sistemas, rexeranse pola lexislación do correspondente Estado membro, polo que concirne aos seus efectos xurídicos reais.»

Trece.—A alínea a) do número 1 do artigo 16 queda redactada como segue:

«a) Conforme a lexislación española, se dite auto de declaración do concurso, ou.»

Artigo segundo. *Modificación do Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública.*

O Real decreto lei 5/2005, do 11 de marzo, de reformas urxentes para o impulso á produtividade e para a mellora da contratación pública, queda modificado como segue:

Un.—Engádese un último parágrafo ao artigo segundo, coa redacción que segue:

«As disposicións deste capítulo entenderanse sen prexuízo da normativa aplicable sobre crédito ao consumo.»

Dous.—A alínea c) do número 1 do artigo cuarto queda redactada como segue:

«c) As entidades de crédito; as empresas de servizos de investimento; as entidades aseguradoras; as institucións de investimento colectivo en valores mobiliarios e as súas sociedades xestoras; os fondos de titulización hipotecaria, os fondos de titulización de activos e as sociedades xestoras de fondos de titulización; os fondos de pensións, e outras entidades financeiras, segundo se definen no número 5 do artigo 4 da Directiva 2006/48 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativa ao acceso á actividade das entidades de crédito e ao seu exercicio.»

Tres.—A alínea c) do número 2 do artigo quinto queda redactada como segue:

«c) As operacións financeiras realizadas sobre instrumentos financeiros dos previstos nos parágrafos segundo a oitavo do artigo 2 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, incluídas as compravendas de divisa ao contado, os instrumentos derivados sobre todo tipo de materias primas, incluídos os metais preciosos, e os instrumentos derivados sobre os dereitos de emisión regulados na Lei 1/2005, de 9 de marzo, pola que se regula o réxime do comercio de dereitos de emisión de gases de efecto invernadoiro, así como calquera combinación dos anteriores; xa sexan liquidables por diferenzas ou mediante entrega física do subxacente.»

Catro.—O número 1 e o primeiro parágrafo do número 2 do artigo sexto quedan redactados como segue:

«1. As operacións de garantía financeira poden realizarse mediante a transmisión da propiedade do ben ou dereito de crédito dado en garantía ou mediante o peñoramento do dito ben ou dereito.

2. Un acordo de garantía financeira con cambio de titularidade é aquel polo cal o garante transmite a plena propiedade dun ben ou dereito obxecto dunha garantía financeira a un beneficiario para os efectos de garantir ou dar outro tipo de cobertura ás obrigacións financeiras principais.»

Cinco.—O número 3 do artigo sexto queda redactado como segue:

«3. Para os efectos desta lei, entenderase por acordo de garantía pignoraticia aquel en virtude do cal o garante presta unha garantía financeira en forma de título pignoraticio a un beneficiario ou ao seu favor, conservando a propiedade do ben ou dereito de crédito obxecto de garantía.»

Seis.—Engádese unha nova alínea c) ao artigo sétimo coa seguinte redacción:

«c) Dereitos de crédito, entendéndose por tales os dereitos pecuniarios derivados dun acordo en virtude do cal unha entidade de crédito outorga un crédito en forma de contrato de préstamo ou de crédito.

Non obstante, non poderán ser obxecto de garantía financeira os dereitos de crédito en que o debedor sexa un consumidor, unha pequena empresa ou unha microempresa, tal e como se definen na normativa vixente, salvo no caso de que o beneficiario ou o prestador da garantía sexa algunha das entidades enumeradas na alínea b) do número 1 do artigo 4 deste real decreto lei.»

Sete.—O artigo oitavo queda redactado como segue:

«Artigo oitavo. *Formalidades.*

1. Os acordos de garantía financeira regulados neste capítulo deberán constar por escrito ou de forma xuridicamente equivalente, sen que poida exixirse ningunha outra formalidade para a súa constitución, validez, eficacia fronte a terceiros, executabilidade ou admisibilidade como proba.

2. A constitución do dereito de garantía requirirá, ademais do acordo a que se refire o número anterior, a achega do activo obxecto da garantía e constancia diso por escrito ou forma xuridicamente equivalente. Para estes efectos:

a) Entenderase que unha garantía foi validamente achegada cando o ben obxecto da garantía sexa entregado, transmitido, rexistrado ou acreditado de calquera outro modo de forma que conste en poder ou estea baixo o control do beneficiario ou da persoa que actúe no seu nome. Os dereitos de substitución ou de retirada do excedente de garantía financeira en favor do garante ou, no caso dos dereitos de crédito, os dereitos de percepción do produto destes ata novo aviso, entenderanse sen prexuízo da garantía financeira que se achegase ao beneficiario de conformidade co aquí disposto. No caso dos valores representados mediante anotacións en conta, entenderase que a garantía foi constituída e achegada desde a inscrición no rexistro contable da nova titularidade ou da garantía pignoratícia.

b) A constancia por escrito da achega da garantía financeira deberá permitir a identificación do seu obxecto. Para iso, abondará con probar que o obxecto da garantía financeira, representada mediante anotación, foi aboado ou que constituía un crédito na conta a que se refire o número 1 do artigo décimo sétimo e que, no suposto de que o obxecto da garantía se achegue en efectivo, este se aboase ou constituía un crédito na conta designada para o efecto.

Polo que respecta aos dereitos de crédito, a súa inclusión nunha lista de créditos presentada ao beneficiario da garantía por escrito ou de forma xuridicamente equivalente, abondará para identificar o dereito de crédito e para demostrar a achega deste crédito como garantía financeira entre as partes e contra o debedor ou os terceiros.

Non obstante, o debedor que pague antes de ser notificado da achega do dereito de crédito en garantía, quedará liberado.

3. O rexistro ou anotación por medios electrónicos e en calquera soporte duradeiro terá a consideración de forma xuridicamente equivalente á constancia por escrito.

4. A constitución de garantías en beneficio das entidades sinaladas no artigo cuarto.1.d) poderá realizarse por manifestación unilateral de quen apareza como titular do obxecto da garantía no rexistro contable, na forma que determinen as súas normas de ordenación e disciplina, e sen que das ditas normas poida resultar a necesidade de realizar un acto formal que condicione a constitución, validez ou eficacia da garantía.

5. O debedor dos dereitos de crédito poderá renunciar validamente, por escrito ou por calquera outro medio xuridicamente equivalente:

a) aos seus dereitos de compensación fronte ao acredor e fronte ás persoas en favor das cales este cedese, peñorase ou mobilízase de calquera outro modo o dereito de crédito como garantía, e

b) aos dereitos que o amporen en virtude das normas sobre segredo bancario e que, pola contra, impedirán ao acredor facilitar información sobre o debedor ou restrinxirán a súa capacidade para facelo, co fin de utilizar o dereito de crédito como garantía.»

Oito.—Os números 1, 3 e 5 do artigo noveno quedan redactados como segue:

O número 1 do artigo noveno que queda redactado como segue:

«1. Cando o acordo de garantía financeira o prevexa e nos termos que este estableza, o garante poderá exercer, non máis tarde da data de cumprimento das obrigacións financeiras principais cubertas polo acordo de garantía, un dereito de substitución do obxecto daquela, consistente en poder facer uso do obxecto da devandita garantía financeira, contra a simultánea achega dun obxecto que substancialmente teña o mesmo valor para que substitúa o inicial.»

O número 3 do artigo noveno queda redactado como segue:

«3. Para os efectos do previsto no número anterior, considérase como obxecto de valor equivalente:

Cando o obxecto consista en efectivo, o pagamento dun importe idéntico e na mesma divisa.

Cando o obxecto consista en valores negociables ou outros instrumentos financeiros: a achega doutros valores negociables ou outros instrumentos financeiros do mesmo emisor ou debedor, que forme parte da mesma emisión ou clase e do mesmo importe nominal, divisa e descrición; ou a achega doutros activos cando se produza un feito que afecte os valores negociables ou outros instrumentos financeiros inicialmente achegados, se tal posibilidade está prevista no acordo de garantía.»

Engádesse un número 5 ao artigo noveno, coa seguinte redacción:

«5. Non será de aplicación o previsto neste artigo respecto do dereito de disposición cando o obxecto da garantía pignoratícia sexa un dereito de crédito, nin o disposto respecto ao dereito de substitución cando se trate dun dereito de crédito infunxible.»

Novo.—O artigo décimo queda redactado como segue:

«Artigo décimo. *Garantías complementarias.*

As partes poderán pactar que, no caso de variacións no prezo do obxecto da garantía ou da contía das obrigacións financeiras principais inicialmente pactadas, deberán achegarse e, de ser o caso, e cando así se pacte, devolverse, novos valores ou efectivo, para restablecer o equilibrio entre o valor da obrigación garantida e o valor das garantías constituídas para asegurala. En tal caso, os ditos valores ou efectivo terán a consideración de parte integrante da garantía inicial e serán tratados coma se fosen achegados de maneira simultánea á achega do obxecto inicial da garantía financeira.»

Dez.—Os números 1, 3 e 4 do artigo décimo primeiro quedan modificados como segue:

O parágrafo primeiro do número 1 queda redactado da seguinte forma:

«1. Considérase como suposto de execución un incumprimento de obrigacións ou calquera feito pactado entre as partes que, no caso de se producir, lle permita ao beneficiario da garantía, en virtude do acordo de garantía ou da lei, realizar ou apropiarse do obxecto da devandita garantía; ou que produza a aplicación dunha cláusula de liquidación por compensación exixible anticipadamente se tal cláusula estiver prevista polo acordo de garantía.»

Engádesse unha alínea c) ao número 2 do artigo 11 coa redacción seguinte:

«c) Se se trata de dereitos de crédito, mediante venda ou apropiación e mediante compensación do seu valor ou aplicación deste ao cumprimento das obrigacións financeiras principais.»

O número 3 do artigo décimo primeiro queda redactado como segue:

«3. A apropiación será posible cando:

- a) Se previse entre as partes no acordo de garantía financeira, e
- b) As partes previsen no acordo de garantía as modalidades de valoración dos valores negociables ou outros instrumentos financeiros e os dereitos de crédito.

A execución dunha garantía farase de conformidade co previsto no acordo de garantía financeira correspondente, sen que, non obstante as condicións acordadas no acordo de garantía financeira, poida supeditarse a ningunha exixencia de notificación previa, nin á súa aprobación por un tribunal, un funcionario público ou outra persoa, nin a que deba efectuarse mediante poxa pública ou de calquera outro modo regulado normativamente, nin que deba subordinarse ao cumprimento de calquera prazo adicional.»

O número 4 do artigo décimo primeiro queda redactado como segue:

«4. Nos supostos de disposición do obxecto da garantía regulados no artigo noveno, cando se produza un suposto de execución mentres estea pendente unha obrigación de achegar o obxecto equivalente, a devandita obrigación poderá ser extinguida mediante a súa inclusión nunha cláusula de liquidación por compensación exixible anticipadamente.»

Once.—Suprímese o número 5 do artigo décimo primeiro.

Doce.—O número 5 do artigo décimo quinto queda redactado como segue:

«5. Os acordos de garantías financeiras ou a achega destas, formalizados ou achegadas, anteriores á apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa só poderán ser rescindidos ou impugnados, ao abeiro do previsto no artigo 71 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, pola administración concursal, que terá que demostrar que se realizaron en fraude de acredores.»

Trece.—O artigo décimo sexto queda redactado como segue:

«Artigo 16. *Liquidación anticipada.*

1. A declaración do vencemento anticipado, resolución, terminación, execución ou efecto equivalente do acordo de compensación contractual ou das operacións financeiras realizadas no marco deste ou en relación con el non poderá verse limitada, restrinxida ou afectada en calquera forma pola apertura dun procedemento concursal ou de liquidación administrativa. No caso de exercicio da acción resolutoria,

a indemnización prevista no artigo 61.2 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, calcularase conforme as regras previstas no devandito acordo.

2. Nos supostos en que unha das partes do acordo de compensación contractual se encontre nunha das situacións previstas no número anterior, incluírase como crédito ou débeda da parte incurso nas devanditas situacións exclusivamente o importe neto da operación ou operacións financeiras amparadas no acordo, calculado conforme as regras establecidas nel.

En caso de concurso, mentres se mantéña vixente o acordo de compensación contractual, será de aplicación o disposto no primeiro parágrafo do artigo 61.2 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal. Conforme o establecido no artigo 62.4 da citada lei, se o acordo for resolto con posterioridade á declaración de concurso e se alegar como causa de resolución a devandita situación ou o incumprimento do concursado previo á dita declaración, o importe neto calculado conforme as regras establecidas no acordo de compensación contractual incluírase no concurso como crédito concursal. Se o acordo for resolto con posterioridade á declaración de concurso e se alegar como motivo para iso calquera outro incumprimento do concursado posterior á dita declaración, o importe neto calculado conforme as regras establecidas no acordo de compensación contractual satisfarase con cargo á masa.

3. As operacións financeiras ou o acordo de compensación que as regula non poderán ser obxecto das accións de reintegración que regula o artigo 71 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, salvo mediante acción exercitada pola administración concursal na cal se demostre prexuízo na dita contratación.»

Catorce.—Engádesse un novo número 3 ao artigo dezasete coa seguinte redacción:

«3. Cando o obxecto de garantía sexan dereitos de crédito, a lei aplicable á eficacia fronte ao debedor ou fronte a terceiros da cesión ou do peñor será a que rexe o crédito cedido ou peñorado.»

Disposición adicional. *Recoñecemento de sistemas.*

Os sistemas recoñecidos con anterioridade á entrada en vigor desta lei seguirán tendo o dito recoñecemento.

Disposición transitoria. *Réxime das ordes de transferencias consignadas e non liquidadas.*

Ás ordes de transferencias consignadas antes da entrada en vigor desta lei pero liquidadas posteriormente seralles de aplicación o réxime xurídico previsto nesta.

Disposición derradeira primeira. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante esta lei incorpórase ao dereito español a Directiva 2009/44/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de maio de 2009, pola que se modifican a Directiva 98/26/CE sobre a firmeza da liquidación nos sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, e a Directiva 2002/47/CE sobre acordos de garantía financeira, no relativo aos sistemas conectados e aos dereitos de crédito.

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 22/2007, do 11 de xullo, de comercialización a distancia de servizos financeiros destinados aos consumidores.*

A Lei 22/2007, do 11 de xullo, de comercialización a distancia de servizos financeiros aos consumidores, queda modificada como segue:

Un.—A letra b) do número 2 do artigo 10 queda coa redacción seguinte:

«b) os contratos de seguros seguintes:

- 1.º contratos de seguro en que o tomador asuma o risco do investimento, así como os contratos en que a rendibilidade garantida estea en función de investimentos asignados a eles,
- 2.º os de viaxe, equipaxe ou seguros similares dunha duración inferior a un mes,
- 3.º aqueles cuxos efectos terminen antes do prazo a que se refire o número 1,
- 4.º os que dean cumprimento a unha obrigaón de aseguramento do tomador,
- 5.º os plans de previsión asegurados;»

Dous.—O artigo 14 pasa ter a seguinte redacción:

«Artigo 14. *Comunicacións non solicitadas.*

1. Será necesario o consentimento previo do consumidor para que un provedor poida utilizar como técnica de comunicación a distancia sistemas automáticos de chamada sen intervención humana ou mensaxes de fax.

As comunicacións non solicitadas por vía telefónica, por fax ou por vía electrónica rexeranse polo disposto, respectivamente, na Lei 32/2003, do 3 de novembro, xeral de telecomunicacións, e na Lei 34/2002, do 11 de xullo, de servizos da sociedade da información e de comercio electrónico, así como, de ser o caso, polo previsto nas súas respectivas normativas de desenvolvemento.

Só será posible a utilización por parte do provedor doutras técnicas de comunicación a distancia que permitan unha comunicación individual, distintas das mencionadas no parágrafo anterior, co consentimento previo do consumidor.

2. O uso das técnicas descritas no número anterior non suporán gasto ningún para o consumidor.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do artigo 18 da Lei 1/2011, do 4 de marzo, pola que se establece o Programa estatal de seguridade operacional para a aviación civil e se modifica a Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea.*

Modifícase o número 1 do artigo 18 da Lei 1/2011, do 4 de marzo, pola que se establece o Programa estatal de seguridade operacional para a aviación civil e se modifica a Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, que queda redactado como segue:

«Artigo 18. *Carácter reservado da información.*

1. Os datos, rexistros, gravacións, declaracións, comunicacións, indicadores e informes facilitados no marco do Programa estatal de seguridade operacional para a aviación civil polos profesionais aeronáuticos e provedores de servizos e produtos aeronáuticos aos organismos, órganos, entes e entidades do sector público a que se refire o artigo 11.3, parágrafo primeiro, teñen carácter reservado e só poden ser utilizados para os fins previstos nel.

O deber de reserva en relación coa información obtida na investigación técnica dos accidentes ou incidentes na aviación civil rexerase polo previsto no Regulamento (UE) n.º 996/2010 do Parlamento Europeo e do Consello, do 20 de outubro de 2010.

En todo caso, a información a que se refiren os parágrafos anteriores solicítase coa única finalidade de reforzar a seguridade operacional e previr futuros accidentes e incidentes, e non coa finalidade de determinar culpas ou responsabilidades.»

Disposición derradeira cuarta. *Medidas sobre a distribución comercial.*

1. Ata a entrada en vigor da Lei de contratos de distribución comercial, que será ditada conforme o previsto na disposición adicional décimo primeira da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retalista, a disposición adicional décimo sexta da

Lei 2/2011, do 4 de marzo, de economía sustentable, pola que se modifica a Lei 12/1992, do 27 de maio, sobre contrato de axencia, non será aplicable e non producirá efectos xurídicos.

2. No prazo de seis meses, o Goberno aprobará e remitirá ás Cortes Xerais un proxecto de lei de contratos de distribución comercial.

3. Ata a aprobación e entrada en vigor da lei de contratos de distribución comercial, o Goberno presentará ás principais asociacións do sector de automoción un código de boas prácticas, no cal se inclúa a constitución dun comité de seguimento e resolución de conflitos.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o 1 de xullo de 2011, salvo a disposición derradeira segunda e a disposición derradeira cuarta, que entrarán en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Polo tanto,

Mando todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 11 de abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATEIRO